

Postapocalyptic Kaffeehaus

Austrian Design Exhibition
Oostenrijkse design-expositie

Hosted by: ADVANTAGE AUSTRIA & VIENNA DESIGN WEEK

Project Information (EN)

“When the end of the world comes, I’ll go to Vienna. Everything happens ten years later there.”

The writer Karl Kraus is said to have fired this shot of vitriol at the backwardness of Vienna, his home of many years. There might be a kernel of truth to it. Could it be that the veil of lethargy, morbidity, and misanthropy which Vienna is so joyously cultivating has immunised the city against the apocalypse? That, like a vaccine, there’s enough flirtation with fictional death to scare real death away, if only for a while? It’s no coincidence that Vienna’s most popular era, the fin-de-siècle of the 19th century, seems to be a time that eagerly (albeit passively) waited for its own end and all the further horrible ends of the 20th century. Even its name has an ‘end’ in itself. Of course, by now Vienna is a lively and diverse city thriving on its social consensus, its hospitality and its creative industry. Still, notwithstanding their brutal cousins, here the polite shadows of the past might brush past you with a gentle “Memento mori” on their pursed lips more often than elsewhere. So, you better get a dose of decadently raw beauty straight from the best Viennese workshops to prep against any coming small apocalypses. And where better to celebrate our heated ennui as the world around us goes under than the famous Viennese coffee houses. That’s an institution that will surely survive the world’s end. In fact, they will be better than ever, once ‘Wien ohne Wiener’, the Vienna without the Viennese desired by every real Viennese person, is achieved. Jokes aside, the objects of our Postapocalyptic Kaffeehaus are poetic interventions contemplating what remains of our rituals when circumstances change. As sensitive observers the designers open a variety of windows: radical, humorous, intuitive or conceptual, raw or refined, they all strive not to wallow in cynic dystopianism but to reimagine, build, and focus on what we cherish.

Participating Designers

Onka Allmayer-Beck Michael Anastassiades with J. & L. Lobmeyr studio bonpart Gregor Eichinger with Wiener Silber Manufactur studio högl borowski KIM+HEEP MADAME Architects Anna Paul with Laufen Peter Sandbichler with LDDE Katrina Schneider studionero. (Gregor Titze) Daniel Stuhlpfarrer

Projectinformatie (NL)

“Als het einde van de wereld komt, ga ik naar Wenen. Alles gebeurt daar tien jaar later.”

Dit schot van vitriool zou de schrijver Karl Kraus hebben afgevuurd tegen de achterlijkheid van zijn langjarige woonplaats Wenen. Misschien zit er een kern van waarheid in. Zou het kunnen dat de sluier van lethargie, morbiditeit en misantropie, die Wenen zo vreugdevol cultiveert, de stad heeft geïmmuniseerd tegen de apocalyps? Dat er, net als bij een vaccin, genoeg geflirt is met de fictieve dood, om de echte dood te verschrikken, al was het maar voor een tijdje? Het is geen toeval dat het meest populaire tijdperk van Wenen, het fin-de-siècle van de 19e eeuw, een tijd leek te zijn die gretig (zij het passief) wachtte op zijn eigen einde en op alle verdere verschrikkelijke eindes van de 20e eeuw. Zelfs de naam heeft een 'doel' op zich. Natuurlijk is Wenen inmiddels een levendige en diverse stad die floreert bij zijn sociale consensus, zijn gastvrijheid en zijn creatieve industrie. Toch, ondanks hun brutale neven en nichten, kunnen de beleefde schaduwen van het verleden hier vaker langs je heen strijken met een zacht "Memento mori" op hun getuete lippen dan elders. Dus je kunt maar beter een dosis decadente rauwe schoonheid rechtstreeks uit de beste Weense werkplaatsen tot je nemen, om je voor te bereiden op eventuele komende kleine apocalypsen. En waar kunnen we onze verhitte verveling beter cultiveren terwijl de wereld om ons

heen ten onder gaat dan in de beroemde Weense koffiehuisen? Dat is een instelling die het einde van de wereld zeker zal overleven. Sterker nog, ze zullen beter zijn dan ooit, zodra 'Wien ohne Wiener', het Wenen zonder de Weense bewoners die door elke echte Weense persoon wordt gewenst, is bereikt. Alle gekheid op een stokje: de exponaten van ons Postapocalyptische Kaffeehaus zijn poëtische interventies die nadenken over wat er van onze rituelen overblijft als de omstandigheden veranderen. Als gevoelige waarnemers openen de ontwerpers een verscheidenheid aan vensters: radicaal, humoristisch, intuïtief of conceptueel, rauw of verfijnd. Ze streven er allemaal naar om niet te zwelgen in cynisch dystopisme, maar om opnieuw te bedenken, te bouwen en te focussen op wat we koesteren.

Deelnemende designers

Onka Allmayer-Beck Michael Anastassiades met J. & L. Lobmeyr studio bonpart Gregor Eichinger met Wiener Silber Manufaktur studio högl borowski KIM+HEEP MADAME Architects Anna Paul met Laufen Peter Sandbichler met LDDE Katrina Schneider studionero. (Gregor Titze) Daniel Stuhlpfarrer

Image List

Filename	Caption	Credit
02-austria-adorno-london-2021-1_1634379204.jpg	The Austrian Exhibition	Cielo Alejandra ADORNO
kimheep-spezerei-bwopen-cleonhardhilzensauer-adorno_1631300185.jpg	Spezerei KIM+ HEEP	Leonhard Hilzensauer
danielstuhlpfarrer-c-mariehaefner-adorno-london-klein_1631300079.jpg	Dry Bodies Daniel Stuhlpfarrer	Marie Haefner
onka-allmayer-beck-adorno-london_1631300239.jpeg	Kaffeehaus Onka Allmayer-Beck	
peter-sandbichler-babylon_1631300807.jpg	Babylon P. Sandbichler LDDE Liquid Frontiers	

The images above are included in the ZIP under /images.